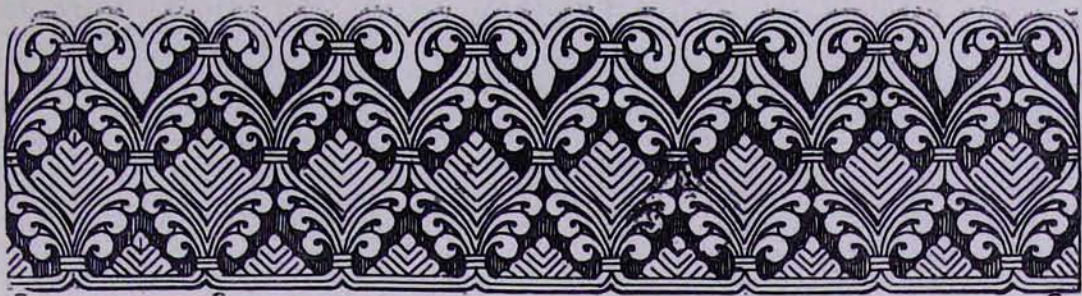

ՀՈՒՇԱՆՎԵՐՆԵՐԻ ՀԱՆՁՆՈՒՄ ՎԵՀԱՐԱՆԻ ԸՆԴՈՒՆԵԼՈՒԹՅԱՆՑ ԴԱՀԼԻԾՈՒՄ

ՎԵՀԱՐԱՆԻ ԵԲԱՄՈՒՏԵՐԻ ԱՌՋԵՎ

ԳԱԼՈՒՍՏ ԿՅՈՒԼՊԵՆԿՅԱՆ ՀԻՄՆԱՐԿՈՒԹՅԱՆ
ՆԱԽԱԳԱՀ ԴՈԿՏ. ԺՈԶԵ ԴԵ ԱԶԵՐԵԴՈ ՊԵՐՏԻԳԱՆԸ
ՄԱՅՐ ԱԹՈՌՈՒՄ

Սույն թվականի մայիսի 23-ին, չորեքշաբթի օրը, երեկոյան ժամը 16.30-ին, Մայր Աթոռ է այցելում ՍՍՀՄ մշակութային մինիստրության հրավերով Սովետական Միությունում շրջագայող Գալուստ Կյուպենկյան հիմնարկության նախագահ դոկտ. Ժոզե դե Ազերեդո Պերտիգանը՝ իր հարգելի տիկնոջ հետ:

Հարգարժան հյուրին ողջեցում էր Հայկական ՍՍՀ Մշակույթի մինիստրության գեղարվեստի և թանգարանների բաժնի վարիչ Ալեքսանդր Տեր-Գաբրիելյանը:

Ա. Էջմիածնի Մայր տաճարի մուտքի առջև դոկտ. Պերտիգանին և իր տիկնոջը դիմավորում են Մայր Աթոռի միաբանները, գլխավորությամբ Մայր տաճարի լուսարարապետ Տ. Հուսիկ արքեպ. Սանթրոյանի, Մայր Աթոռի պաշտոնեությունը և հոգևոր ձեմարանի ուսանողները:

Ջերմագին դիմավորումից հետո, ողջույնի և բարիգալստյան խոսք է ասում Շիրակի թեմի առաջնորդ Տ. Նարեկ եպս. Շաքարյանը, որից հետո հոգևոր ձեմարանի ուսանողներից մեկը վարդերից կապված մի գեղեցիկ ծաղկեփունջ է նվիրում տիկին Պերտիգանին:

Ողջույնի և բարիգալստյան խոսքերի փոխանակումից հետո, Մայր Աթոռի պատվարժան հյուրերն առաջնորդվում են Մայր տաճար: Ավագ խորանի առջև լուռ խոկումի աղոթք են կատարում դոկտ. Պերտիգանը և իր կինը, այնքան հույսով և ինքնամոռաց, որ ներկաներին թվում է, թե աղոթողները գրտնըլվում են իրենց իսկ հարապատ եկեղեցու կամարների տակ:

Մայր տաճարում հյուրերին Հայ Եկեղեցու, Մայր Աթոռի և հայ ժողովրդի վերաբերյալ տեղեկություններ է հաղորդում Տ. Նարեկ եպիսկոպոսը, թեև հարգարժան նախագահը, ինչպես գիտենք, քաջածանոթ է հայ ժողովրդի տառապանքներով լի անցյալին և ներկայի առաջընթաց կյանքին:

Այնուհետև Մայր Աթոռի հյուրերն առաջնորդվում են Մայր տաճարի եկեղեցական արվեստների թանգարան: Այստեղ նույնպես նրանց ծանոթություններ է տալիս Տ. Նարեկ եպիսկոպոսը:

Թանգարանի ցուցանմուշներին ծանոթանալուց հետո, պորտուգալացի հյուրերն առաջնորդվում են Վեհարան, որտեղ նրանց դիմավորում է Գերագույն Հոգևոր Խորհրդի ատենապետ Տ. Սիոն արքեպ. Մանուկյանը՝ շրջապատված Խորհրդի անդամներով:

Այստեղ նույնպես ողջույնի, բարիգալստյան և շնորհակալության խոսքեր են փոխանակվում Տ. Սիոն արքեպիսկոպոսի և դոկտ. Պերտիգանի միջև: Այնուհետև Վեհարանի ընդունելությունների սրահում հյուրերի և ներկաների միջև տեղի է ունենում ջերմ պրույց՝ սրտագին մթնոլորտում, որից հետո բոլոր ներկաները հրավիրվում են հյուրասիրության սեղանի շուրջ: Այստեղ Տ. Սիոն արքեպիսկոպոսը բաժակ է բարձրացնում պորտուգալացի մեծահարգ հյուրի և նրա տիկնոջ կենաց արևշատության մաղթանքով:

Այնուհետև Տ. Սիոն արքեպիսկոպոսը խոսում է Վեհափառ Հայրապետի՝ Տ. Տ. Վապգեն Ա Ամենայն Հայոց կաթողիկոսի եկեղեցանվեր ու շինարարական ծաղկուն գործու-

ներության մասին և ցավ հայտնում, որ Մայր Աթոռի պատվարժան հյուրերը բարեբախտությունը չունեցան անձամբ ընդունվելու Վեհափառ Հայրապետի կողմից, քանի որ նա այժմ հովվապետական այցելությամբ գտնվում է Արգենտինայի հայոց թեմում:

Տ. Սիոն արքեպիսկոպոսն ապա խոսում է Գալուստ Կյուպենկյան հիմնարկության նվիրատվություններով Մայր Աթոռում և ընդհանրապես Հայ Եկեղեցու բոլոր թեմերում, որ սփռված են աշխարհով մեկ, կատարված ջինարարական-բարենորոգչական աշխատանքների մասին և իր խորապգաց շնորհակալությունը հայտնում Գալուստ Կյուպենկյան հիմնարկությանն ու անձամբ նրա նախագահ դոկտ. Պերտիգանին:

Ի պատասխան Տ. Սիոն արքեպիսկոպոսի խոսքի, դոկտ. Պերտիգանն ասում է, որ ինքը հավատում է անդրջիրիմյան կյանքին և հաստատ համոզված է, որ հանգուցյալ Գալուստ Կյուպենկյանի հոգին այժմ ցնծության մեջ է այնտեղ՝ տեսնելով և զգալով այն դրականն ու բարին, որով ապրում և գոյատևում են հայ հավատացյալ ժողովուրդը և Հայ Եկեղեցին:

Հյուրասիրության վերջում Տ. Սիոն արքեպիսկոպոսը Մայր Աթոռի բարձրաստիճան հյուրերին նվիրում է հայկական մանրանկարչության մի նմուշ և օնիքս քարից հայկական ոճով պատրաստված մի խաչ:

Դոկտ. Պերտիգանը շնորհակալություն է հայտնում թանկագին նվերների և հատկապես այն ջերմ ու սրտագին ընդունելության համար, որին իրենք արժանացան Հայ Եկեղեցու դարավոր կենտրոն Ս. Էջմիածնում:

Վեհարանից Մայր Աթոռի մեծարգո հյուրերն առաջնորդվում են «Ալեք և Մարի Մանուկյան Գանձատուն», որտեղ նրանց Գանձատան հայաոճ կառույցի և նրանում պահպանվող հայ եկեղեցական արվեստի ցուցանմուշներին ծանոթացնում է ժողովրդական նկարիչ Գրիգոր Խանջյանը: Այստեղ արդեն, չկարողանալով զսպել իր հիացմունքը, դոկտ. Պերտիգանն ասում է. «Ես չգիտեմ, թե ինչպես արտահայտեմ իմ հիացմունքը: Միայն կասեմ, որ Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածնի բոլոր հաստատությունների կամարների տակ իշխում է աստվածային ոգին»:

Հրաժեշտի պահին է: Դուրս գալով Գանձատնից, դոկտ. Պերտիգանը հայտնում է իր ավստոսանքը այն բանի համար, որ, իրենք, ցավոք սրտի, հնարավորություն չունեն երկար մնալու և հանգամանորեն ծանոթանալու Մայր Աթոռին:

Ապա դոկտ. Պերտիգանը և իր հարգելի տիկինը հրաժեշտ են տալիս բոլոր ներկաներին և լավագույն տպավորություններով մեկնում Մայր Աթոռից:

Վ. ԱՐԲՈՒՆՅԱՆ

